

وێنه‌ی داشۆراو له‌ شیعره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم)دا

پ.ی.د. جبار احمد حسین

به‌شی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌دین - هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان، عێراق

Jabbar.hussein@su.edu.krd

پوخته

زانباریه‌کانی توێژینه‌وه

به‌رواری توێژینه‌وه:

وه‌رگرتن: ۲۰۲۶/۸/۱

په‌سه‌ندکردن: ۲۰۲۶/۹/۲

بلاو کردنه‌وه: پایز ۲۰۲۶

وشه‌ سه‌ره‌کییه‌کان

سالم، داشۆرین، جنێو،

داشۆراو، وێنه‌ی سێکسی

Doi:

10.25212/lfu.qzj.11.4.34

شاعیر له‌ شیعرێ دا‌شۆریندا که‌موکورتی و ناشرینی و خا‌له‌ لاوازه‌کانی ئاما‌نجه‌که‌ی پێشان ده‌دات، مه‌به‌ستیش له‌ دا‌شۆراو ئه‌و ئاما‌نجه‌یه، که‌ ده‌شپێت که‌سێک یان کۆمه‌له‌ که‌سێک یان هۆزێک یان می‌لله‌تیک بن، مه‌رجیش نییه‌ ئاما‌نجه‌که‌ ته‌نیا مرۆف بپێت، هه‌ندێک جار زینده‌وه‌ران و بێگیا‌نیش ده‌بنه‌ ئاما‌نجی شاعیر. له‌ شیعره‌ دا‌شۆرینه‌کانی (سالم)دا ته‌نیا مرۆف نه‌بووه‌ته‌ ئاما‌نج، به‌لکو ئا‌ژه‌لیشی کردووه‌ته‌ ئاما‌نجی هێ‌رشه‌کانی. گرنگی و پێویستی ئه‌نجامدانی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه ئه‌وه‌یه، هه‌یج توێژینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌سه‌ر شیعره‌ دا‌شۆرینه‌کانی (سالم) نه‌کراوه، له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول‌دراوه‌ ئاما‌نجه‌ دا‌شۆراوه‌کان و سیما‌کانی وێنه‌ی ئاما‌نجه‌ دا‌شۆراوه‌کانی ناو شیعره‌کان دیاری بک‌رێن.

ئاما‌نجی توێژینه‌وه‌که‌ ئه‌وه‌یه، سیما‌کانی وێنه‌ی دا‌شۆراوه‌کانی ناو شیعره‌کان جیا‌بکاته‌وه، به‌ وردی تایبه‌تمه‌ندییه‌ جه‌سته‌یی و ژیری و په‌وستییه‌کانی دا‌شۆراوه‌کان له‌ شیعره‌کاندا ده‌ستنی‌شان بکات. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا له‌ شیک‌ردنه‌وه‌ی وردی شیعره‌کاندا میتۆدی شیکاری به‌کارهێ‌نراوه، له‌ پ‌رووی میتۆدی په‌خنه‌بیشه‌وه‌ ده‌چێته‌ خا‌نه‌ی میتۆدی په‌خنه‌ی هونه‌رییه‌وه.

گرنگ‌ترین ئه‌نجامی توێژینه‌وه‌که‌، ئه‌وه‌یه له‌ شیک‌ردنه‌وه‌ی وردی وێنه‌کانه‌وه ئه‌وه‌ خراوه‌ته‌ پ‌وو، که‌ (سالم) جگه‌ له‌ مرۆف ئا‌ژه‌لیشی کردووه‌ته‌ ئاما‌نجی دا‌شۆرینه‌کانی، زیات‌ریش لایه‌نی جه‌سته‌یی

داشۆراوه‌کانی خستۆته‌ ڤوو، له‌م لایه‌نه‌شدا بابته‌ی سی‌کس ڤووبه‌ریکی
فراوانی داگیرکردووه‌.

1. پێشه‌کی :

۱-۱: ناو‌نیشانی تو‌یژینه‌وه‌که‌ : (و‌ینه‌ی داشۆراو له‌ شیعره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم‌)دا)، به‌ وردی له‌ و‌ینه‌ی جه‌سته‌یی و‌ ژیری ئامانجه‌ داشۆراوه‌کانی ناو شیعره‌ داشۆرینه‌کانی سالم ده‌کۆلیته‌وه‌ و‌ به‌پێی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانیان پۆل‌نیا‌ن ده‌کات.

۲-۱: گرفت‌ی تو‌یژینه‌وه‌که‌ : شیکردنه‌وه‌ی وردی شیعر‌ی داشۆرین، لایه‌نه‌ شاراو‌ه‌کانی ده‌روون و‌ که‌سایه‌تی شاعیره‌که‌ و‌ کۆمه‌له‌که‌ی به‌ده‌رده‌خات، له‌به‌رئه‌وه‌ تو‌یژینه‌وه‌ له‌ شیعر‌ی داشۆرین له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا پ‌یویست و‌ گرنگه‌، که‌ له‌به‌ر نه‌ریت و‌ قه‌ده‌غه‌ی کۆمه‌لایه‌تی زۆر به‌ که‌می تو‌یژه‌ران ده‌ستی بۆ ده‌بن؛ جگه‌له‌وه‌یش شیعره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم‌) ه‌یج تو‌یژینه‌وه‌یه‌کیان له‌باره‌وه‌ نه‌کراوه‌. بۆ پ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و که‌لینه‌ زانستییه‌، ئه‌م تو‌یژینه‌وه‌یه‌ هه‌ول‌یکه‌ له‌م بواره‌دا دراو‌ه‌.

۳-۱: ئامانج‌ی تو‌یژینه‌وه‌که‌ : ئامانج‌ی ئه‌م تو‌یژینه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌، تایبه‌تمه‌ندییه‌ جه‌سته‌یی و‌ ژیری و‌ په‌ه‌شتییه‌کانی داشۆراوه‌کان له‌ شیعره‌کاندا ده‌ست‌نیشان بکات.

۴-۱: پرس‌یاری تو‌یژینه‌وه‌: ئایا (سالم‌) ک‌ی و‌ چی کردووه‌ته‌ ئامانج‌ی داشۆرینه‌کانی؟ زیاتر چ لایه‌ن‌یک‌ی داشۆراوه‌که‌ی خستۆته‌ ڤوو: ڤووخساری یان ژیری؟ ئایا ئه‌م و‌ینه‌ک‌یشانه‌ی داشۆراوه‌کان په‌یوه‌ندی به‌ ڤوانینی (سالم‌) هه‌ه‌یه‌؟

۵-۱: گرنگی توێژینه‌وه‌که: له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا سیماکانی وێنه‌ی داشۆراوه‌کانی ناو هه‌موو شیعره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم) ده‌ستنیشانکراون، که پێستر هیچ توێژینه‌وه‌یه‌کی تایبته‌ له‌سه‌ر شیعره‌ داشۆرینه‌کانی سالم نه‌کراوه‌.

۶-۱: میتۆدی توێژینه‌وه‌که: له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا له‌ شیکردنه‌وه‌ی وردی شیعره‌کاندا میتۆدی شیکاری به‌کارهێنراوه‌، له‌ پرووی میتۆدی ره‌خنه‌بیشه‌وه‌ ده‌چێته‌ خانه‌ی میتۆدی ده‌قی و ته‌واوکارییه‌وه‌.

۷-۱: که‌ره‌سته و سنووری توێژینه‌وه‌که: هه‌موو شیعره‌ کوردیه‌یه‌کانی ناو چاپی (۲۰۱۵)ی دیوانی شاعیر ده‌گرێته‌وه‌.

۸-۱: پێکهاته‌ی توێژینه‌وه‌که: توێژینه‌وه‌که‌ جگه‌له‌ سه‌ره‌تایه‌کی کورتی تیۆری له‌سه‌ر چه‌مکی داشۆرین و داشۆراو، له‌ سێ ته‌وه‌ر پێک دێت: له‌ ته‌وه‌ری به‌که‌مدا وێنه‌ی که‌سه‌ داشۆراوه‌کان له‌ هه‌ردوو پرووی جه‌سته‌یی و ره‌وشتی و ژیرییه‌وه‌ باسکراون. له‌ ته‌وه‌ری دووه‌مدا وێنه‌ی (ئه‌سه‌پ) وه‌ک ئامانجیکی داشۆراو له‌ پرووی جه‌سته‌یی و خوو و سروشته‌وه‌ له‌ ناو شیعره‌کاندا پێشان دراوه‌. له‌ ته‌وه‌ری سێیه‌میشدا وێنه‌ی سیکیسی داشۆراوه‌کان (مرۆف و ئاژه‌ل)، هه‌ریه‌که‌یان به‌ جیا شیکراونه‌ته‌وه‌. له‌ کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌شدا گرنگترین ئه‌نجامه‌کانی توێژینه‌وه‌که‌ له‌ چه‌ند خاڵێکدا کورتکراونه‌ته‌وه‌.

۹-۱: پێشینه‌ی توێژینه‌وه‌: جگه‌ له‌ ئاماژه‌ی سه‌رپێی، توێژینه‌وه‌ی تایبته‌ له‌سه‌ر شیعره‌ داشۆرینه‌کانی سالم نه‌کراوه‌؛ ئه‌مه‌ش هۆکاری هه‌لبژاردنی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌یه‌.

2. چه‌مکی داشۆرین و داشۆراو:

داشۆرین ئه‌گه‌ر له‌ چوارچێوه‌ گشتیه‌که‌یدا وه‌ک جنیودان و هێرشێ زمانی لێی بروانین، له‌ روانگی ده‌روونناسی ره‌فتارییه‌وه‌، کاردانه‌وه‌یه‌که‌ به‌ شپۆه‌ی هه‌لچوون، که‌ سۆزه‌ زیاده‌کانی

ناوه‌وه به‌تال ده‌کاته‌وه، (ئه‌زموونه تاقیگه‌بیه‌کان سه‌لمان‌دوو‌یانه، که دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی نه‌شیاو و جنیو، وه‌ک نازارشکینی سروشتی کارده‌کات) (Stephens et al., 2009, 1056). ئه‌وه که‌سانه‌ی زۆر هه‌له‌ده‌چن و په‌نا بۆ به‌کاره‌ینانی ئه‌م شیوازه زمانه ده‌بن، که‌سانی پاستگۆن، ئه‌نجامی تووژینه‌وه‌کانیش ده‌ریان‌خستوو، که (به‌کاره‌ینانی جنیو په‌یوه‌ندییه‌کی پاسته‌وخۆی به‌ پاستگۆیی و پاشکاوایی تاکه‌کانه‌وه هه‌یه) (Feldman et al., 2017, pp. 816).

هه‌له‌چوونه‌کانی مرۆف، که سه‌رچاوه‌ی به‌کاره‌ینانی شیوازی زمانی زبر و نه‌شیاوه، ته‌نیا هۆکاری ده‌روونی نییه، تووژهرانی بواری ده‌روونناسی (Jay & Janschewitz) سی هۆکاریان ده‌ستنیشان کردوو، که هه‌ر سیکیان به‌ تێپه‌رپوونی کات په‌رده‌ده‌سین: (هۆکاره‌کانی ده‌ماری می‌شک، هۆکاره‌ ده‌روونییه‌کان، هۆکاره‌ کلتوو‌رییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان) (2008, p. 270-272). واته‌ جه‌سته‌یی و ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی، که هه‌ر سیکیان ته‌واوکهری یه‌کتین.

به‌کاره‌ینانی ئه‌م شیوازه زمانییه‌ مه‌رج نییه ته‌نیا به‌ نیازی شه‌رخوازی بی‌ت، هه‌ندیک جاریش به‌ پێچه‌وانه‌وه بۆ مه‌به‌ستی خۆشی و دۆستایه‌تی به‌کارده‌هێنریت، له‌م دۆخه‌دا (جنیودان کاریگه‌ری له‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان هه‌یه و به‌ مه‌به‌ستی گالته‌کردن و درووستکردنی هاریکاری و به‌هێزکردنی په‌یوه‌ندی نیوان نزیکه‌کان به‌کارده‌هێنریت).

(Stapleton et al., 2022, p. 9)

له‌ بواری ئه‌ده‌ب و شیعردا، (داشۆرین پێچه‌وانه‌ی ستایشه، تا دژه‌کانی ستایش له‌ شیعردا زۆتر بن، داشۆرینه‌که توندتر ده‌بی‌ت) (قدامة، ۱۹۹۷، ۱۱۳)، له‌ ستایشدا باشی و جوانییه‌کان و خاله‌ به‌هێزه‌کانی که‌سی ستایشکراو باس ده‌کری‌ن، به‌لام له‌ داشۆریندا خراپی و ناشرینی و خاله‌ لاوازه‌کانی که‌سی داشۆراو باس ده‌کری‌ن.

داشۆرین واته‌ دیاریکردن و زه‌فکردنه‌وه‌ی خالی ناشرین و لاوازی ئامانجه‌که، ئه‌و خالنه‌ یان جه‌سته‌یین، که به‌شیکیان په‌یوه‌ندییان به‌ بابته‌ی سیکسه‌وه هه‌یه، یان ژیری و په‌وشتی و ئاکاری و سروشتین، له‌ ئه‌نجامدا وێنه‌یه‌کی شیواو بۆ داشۆراوه‌که درووست ده‌بی‌ت. به‌ تێپروانیی (ابوهالال العسکری) (داشۆرینی په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه، که تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی وه‌ک: په‌وشت نزمی و پیسکه‌یی و شه‌پانگیزی، که‌سه داشۆراوه‌که دیاری بکری‌ن، نه‌وه‌ک ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی به‌

خواستی خۆی نین، وه‌ک: ناشرینی ده‌موچاو و بچووکی قه‌باره و لاوازی جه‌سته) (العسکری، ۱۴۱۹، 104)

داشۆرین ته‌نیا جینیودان و قسه‌ی ناشرین نییه، (له پال ئه‌و پووخساره پووخینه‌ره‌ی هه‌یه‌تی، هیژیکێ بنیاتنه‌ری هه‌یه) (حسین، ۱۹۴۷، ۱۹)، ئه‌وه‌ی ئێمه له پووکه‌شی شیعره‌که‌دا ده‌بخوینینه‌وه، ته‌نیا پیشاندانی لایه‌نه‌ ناشرینه‌کانی (که‌سیک یان کۆمه‌لیک) ه، به‌لام له پشته‌وه‌ی وینه‌یه‌کی نموونه‌یی هه‌یه، ئه‌گه‌ر ئه‌مه نموونه‌ ناشرینه‌که‌ بی‌ت، که‌واته پیچه‌وانه‌که‌ی نموونه‌ جوانه‌که‌یه. (شوقی ضیف) یش له‌م پوووه‌ پپی وایه‌ داشۆرین (چاکسازی و پاککردنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی خواریه‌یه‌کانی ناو کۆمه‌له، چ له ئاستی تاک بی‌ت یان کۆمه‌ل) (ضیف، ۱۹۷۱، ۲۰)؛ بۆ نموونه ئه‌گه‌ر ره‌وشته خراپه‌کانی که‌سیک، که له شیعریکێ داشۆریندا باسکراون، پیچه‌وانه‌یان بکه‌ینه‌وه، وینه‌ی که‌سیکی ره‌وشت به‌رز درووست ده‌بی‌ت؛ به‌لام ئه‌مه بۆ ئه‌و جوړه داشۆرینه‌یه‌ لایه‌نی ره‌وشتی دیاری کردی‌ت، نه‌ک ته‌نیا نیشاندانی لایه‌نی جه‌سته‌یی بی‌ت.

(ئه‌گه‌ر له میژووی ژبانی شاعیرانی داشۆرین له ئه‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه جیاوازه‌کاندا وردبینه‌وه، ده‌بینین که پۆژگار سزای داو، له‌به‌رئه‌وه به‌ چاوی کینه‌وه سه‌یری هه‌موو شتیکیان کردووه، که‌واته داشۆرین به‌ره‌می گرپی ده‌روونی و زۆرجاریش هه‌ستکردن بووه به‌ که‌مایه‌تی (حسین، ۱۹۴۷، ۲۷). به‌و پیه‌یه‌ی که‌ شیعر وه‌ک هه‌ر ژانریکی تری ئه‌ده‌بی و هونه‌ری په‌نگدانه‌وه‌ی باری ده‌روونی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی؛ ده‌توانین هۆکاره‌کانی نووسینی شیعرێ داشۆرین لای سالم، بگه‌رێنینه‌وه بۆ: ۱- هه‌ستی نامۆیی ۲- که‌بتی سیکسی- لیبیدو (هه‌م له‌ چینیکی پاریزگار بووه، هه‌م ژنی نه‌هیناوه) ۳- هه‌ستکردن به‌ که‌مایه‌تی به‌ هۆی نه‌خۆشییه‌وه.

مه‌به‌ست له‌ داشۆراو ئه‌و ئامانجه‌یه، که‌ هێرشه‌که‌ کراوه‌ته‌ سه‌ری و له‌نگی و ناشرینییه جه‌سته‌یی و ره‌وشتیه‌یه‌کانی باسکراوه؛ ئامانجی داشۆراو له‌ شیعرێ (سالم) دا، یان مرۆف بووه یان ئاژه‌ل، که له ته‌وه‌ره‌کانی داها‌توودا وه‌ریان ده‌گرین.

۳. ته‌وه‌ری یه‌که‌م: (که‌سی داشۆراو)

شیعرێ داشۆرین جوړی زۆره، وه‌ک: که‌سی و کۆمه‌لایه‌تی و ئایینی و سیاسی، به‌لام شیعره‌ داشۆرینه‌کانی سالم هه‌موویان له‌ جوړی که‌سین؛ (داشۆرینی که‌سی کۆنترین جوړی شیعرێ

داشۆرینه، تیایدا هێرش ده‌کریته سهر تاک، ئهم جوهره شیعره سهرنجی هاوچه‌رخه‌کانی راده‌کیشیت و پپی سهرسامن، به‌لام به‌تیپه‌پوونی کات به‌شیککی گه‌وره‌ی به‌هاکه‌ی له‌ ده‌ست ده‌دات و زور که‌م چیژی لیوه‌رده‌گرن. (حسین، ۱۹۴۷، ۱۹)، له‌م جوهره‌دا شاعیر (شهره‌ف و ره‌چه‌له‌ک و رواله‌تی جه‌سته‌یی و په‌وشتیی که‌سی داشۆراو باس ده‌کات) (الده‌ان، ۱۹۸۲، ۱۰)، به‌لام له‌ شیعره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم) به‌هیچ شپوه‌یه‌ک ئاماژه به‌ لایه‌نی شهره‌ف و په‌چه‌له‌کی که‌سی داشۆراو ناکات، ته‌نیا وینه‌ی ئهو که‌سه‌ی کیشاوه و چه‌ند سیمایه‌کی جیاکه‌ره‌وه‌ی ئهو که‌سه‌ی له‌ هه‌ردوو پووی جه‌سته‌یی و په‌وشتیه‌وه‌ ده‌رخستتوه.

زانای ده‌روونناسی (گیلفۆرد) به‌م شپوه‌یه‌ پیناسه‌ی سیفه‌تی که‌سایه‌تی (Personality Trait) کردووه: (هه‌ر لایه‌نیک بتوانی‌ت جیاکه‌ریته‌وه و تا راده‌یه‌ک به‌رده‌وامیه‌کی هه‌بی‌ت، له‌سه‌ر ئهو بنه‌مایه‌ تاکیک له‌ تاکیکی تر جیاکه‌ریته‌وه) (عبدالخالق، ۲۰۱۶، ۷۵). سالم له‌ به‌شیککی زۆری شیعره‌کاندا به‌ خسته‌نپووی که‌موکورتیی جه‌سته‌یی سووکایه‌تی به‌ دژه‌که‌ی کردووه، له‌ هه‌ندی‌ک شیعردا هه‌موو وینه‌کان (یان زۆرینه‌یان) جه‌سته‌ییه‌ن، به‌ راده‌یه‌کی که‌متر سیفه‌ته‌ په‌وشتیه‌کانی دژه‌که‌ی پيشانداوه.

۱-۳: سیفه‌ته‌ جه‌سته‌یه‌کانی که‌سه‌کان:

ئهو سیفه‌ته‌ جه‌سته‌یه‌کانی (سالم) له‌ شیعره‌کاندا وه‌ک خالی لاوازی ئامانجه‌که‌ی وینه‌ی کیشاون (جگه‌ له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ بابته‌ی سیکسه‌وه هه‌یه، که‌ له‌ خالیککی جیاوازا باسیان ده‌که‌ین)، له‌ ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا به‌ده‌رده‌که‌ون، که‌ ئه‌مانه‌ن: (دریژی باله‌، له‌شی زل، له‌شی خواروخچ، پوو‌خساری ناشرین، سه‌ری زل، لووتی زل، گوپی پان، ورگی زل، سمت، له‌شی زبر، په‌وتی ناشرین، پیس و پوخلی و بونی ناخۆش، ده‌نگی ناساز- له‌ گه‌روو یان شوینی تر، بئ هیز). یه‌ک یه‌ک وینه‌کانی ئهو سیفه‌تانه له‌ نموونه‌ شیعرییه‌کاندا ده‌خه‌ینه‌ پوو:

- سیفه‌تی دریژی: له‌ دوو شیعردا (دیوان: ل ۹۶ و ل ۳۲۳) به‌ شپوه‌یه‌کی زیده‌پووییانه وه‌سفی دریژی (میرزای سه‌نهی) کردووه، وه‌ک (پیره‌میرد) ی شاعیر له‌ پوژنامه‌ی (ژین) ی ژماره (۹۳۱) ی (۱۹/۸/۱۹۴۸) ده‌لیت: به‌ (شوتورمورغ) ناسراوه، له‌ وینه‌کانیدا ئهم که‌ره‌ستانه‌ی بۆ کیشانی وینه‌ی

دریژی میرزا به‌کاره‌یناوه: (له‌قله‌ق، ناچه، حوشر، شوتورمورغ، شاه‌ته‌ن، سه‌قامووش، مناره، چنار)، که هه‌موویان سیفه‌تی به‌رزی و دریژی و قاچ و مل دریژیان هه‌یه.

- له‌ دێری دووه‌می شیعریکیاندا، لیکنه‌چوونیکی له‌ نیوان میرزا و (له‌قله‌ق و حوشر) درووستکردوه:

((ئه‌حمه‌قه‌ له‌قله‌ق، ئه‌گه‌ر ته‌رکیبی نیسه‌ت دا به‌ ئه‌و

وشر ئه‌ر بی‌ت و بلی: "وه‌ک ئه‌و ده‌رپۆم"، بێ جا ده‌کا)) (دیوان: ۹۶)

واته: له‌قله‌ق گیل و نه‌فامه‌ ئه‌گه‌ر بلی‌ت: قاچم وه‌کو میرزا دریژه، وشریش ناماقوولی ده‌کات، ئه‌گه‌ر بلی‌ت: من وه‌کو میرزا ده‌رپۆم.

- به‌کاره‌ینای ئه‌فسانه: (عووج) له‌ ته‌وراتدا وه‌ک پاشایه‌ک باسی لێوه‌کراوه و له‌ که‌له‌پووری میلی یه‌هوودیدا بووه‌ته‌ که‌سایه‌تییه‌کی ئه‌فسانه‌یی و به‌ سیفه‌تی دریژی ناسراوه، له‌ دێرپێکا (سالم) بۆ وه‌سفی دریژی (میرزا) په‌نای بۆ که‌سایه‌تی ئه‌فسانه‌یی (عووج) بردوه و ده‌لی‌ت: (له‌ لاتان سه‌یر نه‌بی؛ که‌ ده‌لێن (عووج) ئه‌وه‌نده‌ دریژ بووه، ئێسکی قاچیان کردۆته‌ پردی پووباری نیل، چونکه‌ میرزا ئێسکی ده‌ستی بۆ پردی نیل ده‌شی‌ت!) (دیوان: ۹۷). له‌ دێرپێکی شیعریکی تریدا هه‌مان ئه‌فسانه‌ی به‌کاره‌یناوه‌ته‌وه، ده‌لی‌ت:

((ئه‌هلی ئه‌م ئه‌بیامه‌ نیی، ته‌حقیق، به‌ قووچی قامه‌ت

گه‌ر به‌ ته‌رکیبت حیساب که‌م، بابه‌ عووج و تۆ پوسه‌ر)) (دیوان: ۳۲۶)

واته: تۆ مرۆفی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ نیت و هی سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کانیت، وه‌ک ده‌لێن زۆر دریژ بوون، ئه‌گه‌ر په‌چه‌له‌کت دیاری بکه‌م، تۆ کو‌ری (عووجی کو‌ری عه‌نه‌ق) یت و ئه‌ویش باوکه‌ته.

- هونه‌ری درکه‌ی بۆ وێنه‌ی دریژی بالا به‌کاره‌یناوه، (پۆی چنار ناگاته‌ هێلکه‌ی گونت)، مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ زۆر دریژه:

((ئیمتیحانت چۆن بکه‌م؟ گه‌ز نابێ ئه‌ندازه‌ی قه‌دت!

سه‌ر له‌ خایه‌ت ناسوئ، پۆیه‌ی چناری (ماسیده‌ر)) (دیوان: ۳۲۵)

- زۆر له‌ وێنه‌کان زیده‌رپۆیان تێدايه، وه‌ک:

((ناکه‌وێته‌ سه‌ر سه‌ری سایه‌ی هوما، تا وا نه‌بی

لووتی پاپاخ‌ی له‌گه‌ڵ سه‌قفی فه‌له‌ک ده‌عوا ده‌کا)) (دیوان: ۹۷)

واته: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده درێژ نه‌بووايه، كه سه‌ری ك‌لاوه‌كه‌ی ده‌گاته بنمیچی فه‌له‌ك، ئه‌وه‌نده‌ش به‌ختی باش نه‌ده‌بوو، كه بالنده‌ی هوما به سه‌ریدا بفریٲ، لێره‌دا درێژی به‌ستۆته‌وه به به‌ختی باش.

له دێرپێکی تریشدا هه‌م زێده‌پۆیی به‌كاره‌یناوه و هه‌م (لاقه‌کردنی سی‌کسی) خستۆته ناو وه‌سف‌ه‌که‌وه:

((خۆ له‌به‌ر طوولی درێژی زۆر ضه‌ره‌رته، گه‌ر بنووی

ده‌ست له سمیت خه‌ن له به‌غدا، لێره نابی باخه‌به‌ر)) (دیوان: ۳۲۶)

واته: ئه‌وه‌نده‌ی مه‌ودای نیوان سلیمانی و به‌غدا بالای درێژه، ئه‌گه‌ر له به‌غدا ده‌ست بۆ سمیتی به‌ن، لێره پێی نازانی.

- له داشۆرینی (مه‌لا یان وه‌ستا سمایلی سه‌هیی به‌رگدروو) (دیوان: ۱۱۶)، له دوو دێری سه‌ره‌تای شیعه‌که‌دا وه‌سفی درێژی کردووه و چوواندووویه‌تی به له‌قله‌ق و حوشت‌ر و به‌ مناره.

- له‌ش (ته‌ن): له چه‌ند وێنه‌یه‌که‌دا جه‌سته‌ی که‌سه‌کان وه‌سف‌کراوه، وه‌ك:

- میرزای سه‌هیی جه‌سته‌ی زله وه‌کو فیل (دیوان: ۳۲۵)، له‌شی زبهر وه‌کو ژیشک (دیوان: ۳۲۴)، (مه‌لا) هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی خواروخیچه:

((وه‌ك دره‌ختی ره‌شه‌با ریشه‌که‌نیو

هه‌ر له سه‌ر تا به قه‌ده‌م، چه‌وته مه‌لا)) (دیوان: ۱۱۶).

- بێ هێز، میرزای سه‌هیی وه‌کو می‌شوو له بێ هێزه ((په‌ششه قوووته)) (دیوان: ۳۲۵).

- ر‌وخساری ناشرین (ده‌موچاو): (ئه‌مین ئه‌فه‌ندی) ده‌موچاوی ئا‌ولاوییه (موچه‌ده‌ر ر‌وخ) (دیوان: ۳۷۰)

- سه‌ری زل، سه‌ری میرزای سه‌هیی جارێک به سه‌ری بالنده‌یه‌ک (سه‌رزه‌غه‌ن) و جارێک به سه‌ری ساب‌رین و جارێکی‌ش به خه‌په‌کی ده‌چووینیت. (دیوان: ۳۲۴-۳۲۵)

- لووتی زل و یان، میرزای سه‌هیی لووتی وه‌کو چه‌کوشه (دیوان: ۳۲۴)، (ئه‌مین ئه‌فه‌ندی) ش لووتی وه‌کو گونبه‌دی مزگه‌وت پانه. (دیوان: ۳۷۰)

- گو‌یی یان، میرزای سه‌هیی گو‌یی وه‌کو قه‌لغان پانه. (دیوان: ۳۲۵)

- ورگی زل، (مه‌لا) ورگی وه‌کو ئه‌و کونده‌ی ئا‌ویه، که پ‌ر کراوه له ک‌لاوی به‌پ‌وو. (دیوان: ۱۱۷)

- **سمت**، لە داشۆرىنى (بەردەهەلکەن)، دەلێت: هەر بە ياربيەو ئەوەندە شەقم لە هەردوو سمتى هەلداو، وەكو پيستی پشيلەى ھۆشەك (جۆرە پشيلەيەكى كپوى پيستی نەرم و بەنرخە) (هەزار، ۱۳۸۴، ۹۱۰)، خۆشەمکردوون و بۆ كیفى خەنجەر دەست دەدەن:

((پشتى پيم سمتى لە ياريدا وەها خاراندوو

گەر بە كیفى خەنجەرى كەى، جووتى پيستی ھۆشەك)) (ديوان: ۷۷۵)

- **رەوتى ناشرين**، پۆيشتنى ميرزاي سنهیی چوواندوو بە رەوتى كەمتيار (ديوان: ۳۲۴)، پۆيشتنى دەرويش ئاغايىش وەكو شيوازى گورگە لۆقەى كەمتيارە و بە خواری دەروات: ((ئەى فیدايى رەوتى توندت، گورگەلۆقى كەمتيار)) (ديوان: ۳۰۰)، گورگەلۆقە نيوە غارى نارپكە. (هەزار، ۱۳۸۴: ۵۶۰)

- **بۆنى ناخۆش**: ميرزاي سنهیی مووى پرە لە ئەسپى، (ديوان: ۳۲۴) واتە پيس و پۆخلە و بۆنى ناخۆشە.

- **دەنگى ناساز**، (مەلا سمايل) كاتيک قورئان دەخوینیت، ئەوەندە شيوازى خویندەووەكى و دەنگى ناسازە، لە دەنگ و شيوازى هەر حەوت قورئان خوینە بەناوبانگەکان (القراء السبعة) بەدەرە:

((پەرەوپی سەبعەي قوررا نييه بۆى

بە نەوا خاريجى هەر حەوتە، مەلا)) (ديوان: ۱۱۶-۱۱۷)

لە داشۆرىنى بەردەهەلکەن (۷۷۴)؛ لە دپرى شەشەمدا وەسفى دەنگى شەقەکانى خۆى دەكات: ئاوازي شلپەژنى شەقم وەكو دەنگى فيشەكە. (ديوان: ۷۷۵)

هەر لە بوارى دەنگ و بۇندا، شيعرى داشۆرىنى (مامۆى سنهیی) (ديوان: ۶۷۹)، هەموو شيعرەكە، كە (۱۹ دپرە)، وەسفى دەنگى پيچ و باى ناو ريخۆلە و دەنگ و بۆنى با بەردانەوہى دەكات. (سالم) لە زۆربەى دپرەكانى ئەم نمونەيەدا، بە شيوازى وەسفى ويئەكانى كيشاو، بۆيە ويئەكان تەنيا بە ليكدانەوہى واتاي دپرەكان روون دەبنەوہ. لەبەرئەوہى لە ديوانەكەدا ليكدانەوہى ھەندىك لە دپرەكان روون نين و لە ھەندىكيشياندا بە ھەلە ليكدراونەتەوہ؛ وەك لە دپرەكانى (۶، ۷، ۱۰، ۱۲، ۱۵) دا، وا باشە بۆ پوونكردنەوہى ويئەكان واتاي دپرەكانى شيعرەكە بە وردى ليك بەدەينەوہ:

له دێڤی یه‌که‌مه‌وه به‌وه ده‌ست پێده‌کات ئهم که‌سه پێویستی به‌ چوونه سه‌رئاوه، به
وه‌سفیکی زی‌ده‌رۆییانه ده‌لێت: وا باشه ماله‌که‌ی حه‌فتا ژوور بێت، یه‌کیکیان بۆ دانیشتنی خۆی
و شه‌ست و نوکته‌ی تر بۆ سه‌رئاو (چاله‌ گوو) بێت. (دیوان: ۶۷۹)

- دێڤی (۲): رېخۆله‌ی پره‌ له‌ با و به‌ خوری و لۆکه‌ کونی کۆمی ناگیریت. (دیوان: ۶۷۹)

- دێڤی (۵): له‌ به‌ر هه‌له‌می تسی سه‌رمای نابیت، له‌ کۆتایی پایزدا که‌ هه‌وا زۆر سارد، ژێر ده‌رپیی
وه‌کو لی‌فه‌ی گهرمه‌. (دیوان: ۶۸۰)

- دێڤی (۶): جه‌سته‌ی له‌ سه‌ر گوو بنیات نراوه، کرمی زه‌روویش بچیته‌ ناو له‌ شیه‌وه‌ له‌ به‌ر بۆگه‌ن
ناتوانیت خوین بمژیت. (دیوان: ۶۸۰)

- دێڤی (۷): ئه‌گه‌ر پاشه‌وه‌ی به‌ تس ئاوه‌دانه، ئه‌ی بۆچی به‌ره‌به‌یان وه‌کو کونده‌په‌پوو ده‌نگی
ئاوازی تپه‌که‌ی دیت؟! خۆ کونده‌په‌پوو له‌ سه‌ر وێرانه ده‌خوینیت نه‌ک ئاوه‌دانی! (دیوان: ۶۸۰)

- دێڤی (۸): ئه‌و کاتانه‌ی نۆک ده‌خوات و با له‌ رېخۆله‌ی کۆده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ ترسی رېخۆله‌ی
باهه‌ک بۆ ئاسمان فری بدات، وه‌ک گولله‌ هه‌لۆ ده‌کوژیت. (دیوان: ۶۸۰)

- دێڤی (۹): ئه‌گه‌ر رووی کۆمی له‌ ئاسمان بکات، جرتی ده‌ گه‌ز به‌رز ده‌بیته‌وه. (دیوان: ۶۸۰)

- دێڤی (۱۰): کاتیک پێچ به‌ناو سکیدا دیت و ده‌نگی جرتی لی‌وه‌دیت، ئه‌و ده‌نگه‌ به‌ناو پێچاو و
پێچی رېخۆله‌ی ده‌رپات، ده‌نگه‌ که‌ درێژ ده‌بیته‌وه وه‌کو به‌ناو سه‌د گو‌مدا تپه‌رپیت، له‌ کۆتایی‌شدا
ده‌نگه‌ که‌ ده‌گاته‌ بنی گو‌مه‌که‌، مه‌به‌ستی له‌ کۆمیه‌تی. (دیوان: ۶۸۱)

- دێڤی (۱۱): وا له‌ پر به‌ریدا یه‌وه و سه‌قفی خانووه‌که‌ی کرده‌ تۆز، هه‌روه‌ک چۆن به‌روو له‌ سه‌ر
ئاگر ده‌ته‌قی‌ت. (دیوان: ۶۸۱)

- دێڤی (۱۲): تسی شه‌وانه‌ی دۆشه‌که‌که‌ی ده‌کاته‌ دۆشه‌کی ئه‌فسوناوی، کاتیک پێچی ناو سکی
زۆر ده‌بیت، ده‌نگی لی‌ به‌رده‌بیته‌وه وه‌کو ده‌نگی بالنده‌ی قوو (دیوان: ۶۸۱)، دۆشه‌کی ئه‌فسوناوی
و بالنده‌ی قوو هه‌ردووکیان به‌ ئاسماندا ده‌فرن.

- دێڤی (۱۳): پاشه‌لی وه‌کو دیزه‌ی گهرم، ئه‌وه‌نده‌ هه‌له‌می گهرمی لی‌ هه‌لساوه، ماله‌که‌ی پر بووه
له‌ شیداری و میچ و دیواره‌کانی درز و که‌لینیان تی‌بووه و که‌روویان هه‌له‌یناوه. (دیوان: ۶۸۱)

- دێڤی (۱۴): ئه‌گه‌ر له‌ کونی کۆمیه‌وه، که‌ وه‌کو قوتووه، بایه‌کی که‌می له‌ناو مه‌جلیس لێده‌ربچیت، بۆنه‌ بۆگه‌نه‌که‌ی وه‌کو ده‌رمانی بێ هۆشی ده‌یدا له‌ناو می‌شکی هه‌ر که‌سیکی ناو ئه‌و مه‌جلیسه‌ (دیوان: ۶۸۱)

- دێڤی (۱۵): که‌ به‌ شه‌وان ده‌خه‌وێت ئاگای له‌ خۆی نامینیت و هه‌وای لێ به‌رده‌بیتته‌وه، ناوسکی وه‌کو هیزه‌ی بایه‌ و کونی کۆمی وه‌کو ده‌می هیزه‌که‌یه، چۆن دز به‌ شه‌واندا دیت و ده‌می هیزه‌ی پۆن ده‌کاته‌وه، خه‌ویش وه‌کو دز ده‌رگای کۆمی ده‌کاته‌وه و ده‌نگی تڤی لێ به‌رده‌بیتته‌وه، ده‌نگی تڤی هه‌ر له‌ شه‌و تا به‌یانی وه‌کو ده‌نگی کونده‌په‌پوو کۆلان به‌ کۆلان ده‌روات. (دیوان: ۶۸۲)

- دێڤی (۱۹): ده‌نگی پێجی ناو سکی ئه‌و که‌سه‌ وه‌کو ئه‌و ده‌نگانه‌یه‌ مۆسیقاژهن له‌ کاتی پێکخستنی ئامیری مۆسیقاکه‌یدا درووستی ده‌کات و هه‌ر پێی پێک نابیت. (دیوان: ۶۸۳)

۲-۳: لایه‌نی ژیری و سروشت و په‌روشت و ئاکاری که‌سه‌کان

هه‌ر مرۆڤێک کۆمه‌لیک سیفه‌ت و تایبه‌تمه‌ندیی خۆی هه‌یه، ئه‌و سیفه‌تانه‌ی له‌ کرده‌وه و په‌یوه‌ندی که‌سیک به‌ که‌سانی تروه‌ ده‌رده‌که‌ون، په‌روشت و ئاکار و که‌سیتی ئه‌و مرۆڤه‌ ده‌نوی‌ن، که‌ ئه‌مانه‌ش به‌ره‌مه‌ی (ژیری)ن، (که‌سایه‌تی پێکهاته‌یه‌کی جێگیر په‌فتار و بێرکردنه‌وه‌یه، که‌ له‌ ژێر کاریگه‌ریی بۆماوه‌یی و ژینگه‌ییدا دروست ده‌بیت و به‌ ته‌واوی به‌ ویستی مرۆڤ نییه). (Costa & McCrae, 2003 p. 49)، هه‌رچه‌نده‌ بۆماوه‌یی و ژینگه‌ کاریگه‌رییان له‌ سه‌ر په‌فتاری که‌سه‌کاندا هه‌یه، به‌لام به‌شی زۆری په‌یوه‌ندی به‌ خۆیه‌وه‌ هه‌یه و خۆی به‌رپرسه‌ له‌ کرده‌وه‌کانی، له‌به‌رئه‌وه‌ که‌سانی ده‌وروبه‌ری په‌خنه‌ی لێده‌گرن. له‌ شیعری داشۆرینی‌شدا شاعیره‌کان له‌ پێگای پێشان‌دانی ئاکاره‌ خراپه‌کانی که‌سی داشۆراوه‌وه‌ سووکایه‌تی پێده‌که‌ن؛ وه‌ک (قه‌یره‌وانی) ده‌لێت: (باشترین جو‌ری داشۆرین ئه‌وه‌یه، که‌ داشۆراوه‌که‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ ده‌روونییه‌کانی مرۆڤیی لێ دابمالرێت) (القیروانی، ج ۲، ۱۹۸۱، ۱۷۴).

(سالم) له‌ چه‌ند وێنه‌یه‌که‌دا وه‌سفی خۆی داشۆراوه‌که‌ ده‌کات و راسته‌وخۆ جێناوی (تۆ) یان (ئه‌و)ی به‌کاره‌یناوه، هه‌ندێک جار داشۆراوه‌که‌ به‌ خۆی به‌راورد ده‌کات، هه‌ر سیفه‌تێک ده‌یداته‌ به‌ر خۆی به‌ ئامانجی که‌مکردنه‌وه‌ی به‌رانبه‌ره‌، سیفه‌ته‌کان هه‌ندێکیان هیزێ جه‌سته‌یی یان توانای سێکسی یان توانای ژیرین، به‌ زۆری سیفه‌ته‌کان مه‌عنه‌وین، هه‌رچه‌نده‌ خۆی یان ئه‌و

به‌كه‌سێك یان گیاندارێك ده‌چوینیت، به‌لام ئاماژه‌یه‌ بۆ واتایه‌کی مه‌عنه‌وی، وه‌ك: چوواندنی خۆی به‌ باز و به‌رانبه‌ر به‌ چۆله‌كه‌، واته‌ خۆی به‌ توانا و به‌هێزه‌ و ئه‌ویش بێ هێز و بێ توانا. له‌و دێره‌ شیعراوه‌ی له‌ پێگای به‌راوردیه‌وه‌ لاوازی به‌رانبه‌ر پێشان ده‌دات، ده‌بی‌ت دێره‌كه‌ پێكه‌وه‌ ڕوون بکه‌ینه‌وه‌، وه‌ك ئه‌م نموونه‌:

له‌ داشۆرینی (به‌رده‌ه‌لکه‌ن) دا، ده‌لێت: من ئاشپه‌زی هه‌جووم و ئه‌و کوله‌که‌یه‌، من نه‌مروودم و ئه‌و چۆله‌که‌یه‌. (دیوان: ٧٧٤)

داشۆرینی (میرزا سلێمانی زیندروو)، له‌ دێری دووه‌مه‌وه‌ تا دێری هه‌وته‌م سیفه‌تی ئازایه‌تی و توانای شاعیری‌تی و بیرتیزی خۆی و ترسنۆکی و پێشه‌که‌ی ئه‌و (که‌ زیندرووه‌) به‌راورد ده‌کات. (دیوان: ٢١٥-٢١٧).

له‌ داشۆرینی (میرزای سنه‌یی)، وه‌ك سه‌ره‌تایه‌ك به‌ شانازیکردن به‌ خۆی و شکاندنی به‌رانبه‌ر، توانای خۆی و بێ توانایی ئه‌و ده‌ست پێده‌کات، خۆی به‌ ئاگر و به‌رانبه‌ر به‌ (خوری و په‌ر) چوواندوه‌. (دیوان: ٣٢٤)

جگه‌ له‌ شیوازی به‌راوردکردن، هه‌ندیک جار که‌سه‌که‌ی مه‌به‌ستییه‌تی به‌ هه‌مه‌کی وێنه‌ی ده‌کیشیت، بۆ نموونه‌: به‌ چه‌ند لێکچوواندنیک چه‌ند وێنه‌یه‌کی ئایرونی بۆ (خاله‌ عه‌زیز) درووستکردوه‌: (پلنگی بێ ددان، گورگی بێ کلک، یۆزی "وه‌کو پلنگه‌" بێ که‌لبه‌، به‌وری بێ چنگ) (دیوان: ٥٥٤)، که‌ واتای نابووت و بێ ده‌سته‌لات ده‌نویئن.

هه‌روه‌ها (بله‌ی سه‌گوان) به‌ به‌دسروشت و خوێری و شیت وه‌سف کردوه‌:

((قورمساغه‌! ئه‌وه‌نده‌ به‌دسروشته‌

به‌ دايم خوێرییه‌ وه‌ك شبری سه‌رکوو)) (دیوان: ٦٦٠)

جگه‌له‌ وێنه‌ی هه‌مه‌کیی داشۆراوه‌کان، (سالم) چه‌ند ئاکار و په‌وستیکی خراب و ناشیرینی داشۆراوه‌کانی ده‌ستنیشانکردوه‌، که‌ ئه‌مانه‌ن:

- **ئاکاری میوانداری خراب**؛ له‌ شیعری داشۆرینی عه‌ره‌بیکی شاری حیلله‌دا، هه‌موو شیعره‌که‌ له‌سه‌ر میوانداری خراپه‌ و له‌ دێره‌کانی کۆتاییدا په‌خنه‌ له‌ سروشتی عه‌ره‌ب ده‌گریت:

((هه‌منشینم قه‌د نه‌بی، ئیتر عه‌ره‌ب تا حالی مه‌رگ

ئاینه‌ که‌سێ جه‌لا، حه‌یفه‌ له‌ خاکسته‌ر بکا)) (دیوان: ٥١)

- **بن عه‌قلی و که‌م ژیری**؛ به‌ زۆری که‌ ویستووویه‌تی وه‌سفی بن عه‌قلی که‌سیک بکات، (که‌ر) ی
بۆ به‌کاره‌یناوه: وه‌ک له‌ داشۆرینی (میرزای سنه‌یی) (دیوان: ۳۲۴) و (ئه‌مین ئه‌فه‌ندی) (دیوان:
۳۷۰) و (به‌رده‌ه‌لکه‌ن) له‌ سێ دێردا (دیوان: ۷۷۶-۷۷۷).

جگه‌ له‌ که‌ر (سابرین = نێره‌ی بزن) و (شه‌ک = به‌رخ) یش بۆ وه‌سفی بن عه‌قلی به‌کاره‌یناوه، له‌
وه‌سفی (ئه‌حمه‌دی سه‌نگه‌ه‌لکیش) ده‌لێت:

((ه‌ینده‌ حه‌یوانه، ئه‌گه‌ر دوو پۆژ له‌ سه‌حرا پووش بخوا

"بعد ازان" ئاده‌م نییه، یا سابرینه، یا شه‌که)) (دیوان: ۷۷۶)

- **زۆرخۆری**؛ بۆ وینه‌کیشانی شیوازی خواردنی که‌سیکی زۆرخۆر، و‌لاخ و گورگ و قه‌سابی
به‌کاره‌یناوه. (دیوان: ۱۵۲)

- **پیسکه‌یی و یووله‌کی**؛ له‌ شیعریکدا که‌سیکی پیسکه‌ی به‌م شیوانه وه‌سفی کردووه:

(وه‌ک په‌روانه به‌ ده‌وری پاره‌ ده‌سووپێته‌وه‌. / وه‌ک بولبول ده‌نالینیت، به‌لام ئه‌م بۆ پاره‌ و کیسه‌ی
پاره‌). (دیوان: ۱۷۰)، (یار و دله‌ر و پیر و شیخت پاره‌ و خاوه‌ن پاره‌یه‌. / کیسه‌ی پاره‌که‌ی به‌
ئافره‌تی خراب چوواندووه، که‌ هه‌رجاره‌ و له‌ باخه‌لی که‌سیکه‌). (دیوان: ۱۷۱)

- **سپله‌یی**؛ میرزای سنه‌یی وه‌کو گوربه‌ سپله‌یه‌. (دیوان: ۳۲۴)

له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ی؛ ئه‌گه‌ر له‌ شیعری داشۆریندا وینه‌کان پێچه‌وانه‌ بکړینه‌وه‌ وینه‌ی جوانیان
لێ درووست ده‌بێت، ئه‌گه‌ر ئه‌و سیفه‌ته‌ خراپانه‌ی سالم له‌ شیعره‌کاندا بۆ که‌سه‌کانی کیشاوه‌
پێچه‌وانه‌یان بکه‌ینه‌وه‌، له‌ پوانگه‌ی (سالم) هه‌و وینه‌ی که‌سی نموونه‌یی به‌م شیوه‌یه‌یه‌: (به‌ه‌یز
و به‌توانا و ئازا و بیرتیژ و ژیر و که‌مخۆر و به‌خشنده‌ و به‌وه‌فا).

۴. ته‌وه‌ری دووه‌م: ئاژه‌ل (ئه‌سپ و ماین)

ئاژه‌لی ئه‌سپ کاره‌کته‌ریکی سه‌ره‌کی ناو شیعره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم) ه، ((ئه‌سپ نێر و ماین
م، هه‌میشه‌ نرخیکی تایبه‌تی و رێژیکی تایبه‌تی هه‌بووه‌ و هه‌بوونی نیشانه‌ی پایه‌ی
کۆمه‌لایه‌تی خاوه‌نه‌که‌ی بووه‌)) (مسته‌فا، ۱۹۹۷، ۱۴۸)، ئه‌سپ له‌ سیستمی ده‌ره‌به‌گایه‌تی هه‌موو
نه‌ته‌وه‌یه‌که‌دا پایه‌ی خۆی هه‌بووه‌ و ه‌یزی ئابووری و سه‌ربازی و چینه‌یه‌تی و که‌ره‌سته‌یه‌کی
گرنگی خانه‌دانه‌کان بووه‌، به‌لام دیاره‌ (سالم) هه‌ر ئه‌سپیکی له‌لا بووبێت، ئه‌م ئه‌رکانه‌ی بۆ

جیبه‌جی نه‌کردوو و له‌و ئاسته‌ نه‌بووه‌ شانازی پێوه‌ بکات، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ خه‌م و مه‌ینه‌تییه‌کانی زیاتر کردوو، له‌به‌رئوه‌ ئه‌سپ یه‌کیکه‌ له‌ کاراکته‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی شیعره‌ داشۆرینه‌کانی سالم.

روانیی (سالم) به‌رانه‌ر ئاژه‌ل؛ وه‌ک شاعیریکی هه‌ستییکی ناسک و سۆز و به‌زه‌یی و نه‌رمیییه‌کی لێ نابینرێت. له‌و شیعرانه‌دا ته‌نیا وه‌ک که‌ره‌سته‌ و ئامرازییکی گواسته‌نه‌وه‌ باسی ئه‌سپ و ماین ده‌کات، به‌ پێوه‌ری سوود و که‌لک هه‌لیان ده‌سه‌نگینێت و به‌لایه‌وه‌ هه‌چ به‌هایه‌کیان نییه‌. زۆر لێیان بێزاره‌ و له‌ هه‌ندیک شوێندا توندوتیژی و لێدانیشی به‌کارهێناوه‌، وه‌ک: ((دیم به‌ توندی لێ خورم)) (دیوان: ۳۱)، له‌ شیعیکیکی تریشدا: ((ماینه‌ بۆزه‌، ده‌بی شوولی قه‌فه‌سی هه‌لکیشم)) (دیوان: ۱۰۰۳)، سالم ته‌نیا به‌رانه‌ر به‌ ئه‌سپ و نه‌بووه‌، بۆ هه‌موو ئاژه‌لیک هه‌مان تێپروانیی هه‌بووه‌. له‌ داشۆریی (به‌لای سه‌گوان) دا دۆعا له‌ که‌وه‌کان و باره‌کان و سوێسه‌که‌کان و ده‌له‌سه‌گ ده‌کات، شیوازی دۆعا لێکردنیان پێ له‌ رق و کینه‌. له‌ شوینیکیکی تریش دۆعا له‌ دایکی ئه‌سه‌که‌ی ده‌کات، که‌ ئه‌م ئه‌سه‌ خراپه‌ی بووه‌. (دیوان: ۳۵)

به‌ شیوازی بابته‌ی پێشوو، وێنه‌ی داشۆراوی ئه‌سپ و ماین له‌ شیعره‌ داشۆرینه‌کانی سالم، له‌ دوو پوه‌وه‌ ده‌ستنیشان ده‌که‌ین:

۱-۴: له‌ پوه‌ی جه‌سته‌یییه‌وه‌:

سالم له‌ چوار شیعی داشۆرینه‌دا باسی ئه‌سپی کردوو، ئه‌و سیفه‌ته‌ جه‌سته‌ییانه‌ی وه‌کو خالی لاواز دیاریکردوون، ئه‌مانه‌ن: (بێ هێزی، په‌وتی خراپ و غاردان و که‌وتن، ده‌نگی ناساز، بۆنی ناخۆش، په‌نگ)، ئه‌و ئه‌ندامانه‌یش بۆ ناشرین کردنیان وێنه‌ی کێشاون: (ده‌م، قه‌پۆز، له‌ج، ئه‌ستۆ، سه‌ر، چاو، کلک، چوارپه‌ل).

- شیعیکیکیان له‌ سه‌ر ئه‌سپیکی خۆی نووسیبویه‌تی، به‌م شیویه‌یه‌ وه‌سفی جه‌سته‌ی کردوو: به‌ شیوازی درکه‌ گوزارشت له‌ بێ هێز و خاوه‌نخلیچکی ده‌کات، که‌ له‌ کاتی غاردانیی پێ به‌ هێلکه‌دا بنیت نایشکینێت. حیه‌لی وه‌کو زه‌په‌ی که‌ره‌. ده‌می وه‌کو ده‌می به‌رازه‌، قه‌پۆزی وه‌کو قه‌پۆزی گایه‌، له‌جی وه‌کو له‌جی خوشتره‌، ده‌نگی وه‌کو گرمه‌ی هه‌وره‌. گلانی (که‌وتنی) وه‌کو هه‌ره‌سه‌.

(دیوان: ۳۶) ئه‌وه‌نده بئ هیژه له‌کاتی زینکردن هه‌موو هه‌ناسه‌ی وه‌کو هیزه‌ی پڕ له‌ با له‌ ده‌میه‌وه (یان له‌ کۆمیه‌وه) دهرده‌چیت:

((مه‌حوه‌ گۆشتی به‌ده‌نی ئه‌و به‌ ده‌م))

گاهی زین کردنی وه‌ک خه‌گه‌یی (با)) (دیوان: ۳۷)

هه‌روه‌ها پهره‌تی خراپه‌ و له‌ پۆیشتندا زۆر سه‌رسم ده‌دات:

((ده‌شکینی ده‌هه‌نی سه‌نگی زه‌مین))

به‌س به‌ سه‌رسم، له‌ ره‌ها سوچه‌ ده‌با)) (دیوان: ۳۹)

- هه‌ر له‌ باسی ئه‌سپیکی تری خۆیدا، له‌ چه‌ند دیرپیکدا وه‌سفی برینی لاشه‌ویلگه‌ی ده‌کات و له‌ دیرپکیان وه‌سفی بۆنی ناخۆشی برینه‌که‌ ده‌کات:

((له‌به‌ر بیینی برینی لاشه‌ویلگی))

وه‌ها گێژم، نه‌ماوه‌ ئیختیارم)) (دیوان: ۴۴۰)

- له‌ داشۆرینی ئه‌سپی (حه‌مه‌ی ئه‌حمه‌د) (دیوان: ۲۸)، که‌ له‌ لای سالم بووه‌، ئه‌م وه‌سفانه‌ی کردووه‌: چوارپه‌لی خواروخێچن، بن باخه‌لی بۆگه‌نه‌.

- به‌م جوړه‌ وه‌سفی ئه‌سپه‌که‌ی (حسینی رانک سوور) ده‌کات: (ساتمه‌زه‌ن- واته‌ له‌ پۆیشتندا ساتمه‌ ده‌کات، ده‌م زل، ئه‌ستۆ کورت، قه‌پۆز خپ).

- ئه‌سپه‌که‌ی خاله‌ عه‌زیزی وا وه‌سف کردووه‌: قه‌باره‌ی ئه‌سپه‌که‌ وه‌کو فیه‌، به‌لام فیلیکی بئ لمۆز. (دیوان: ۵۵۴) لچی وه‌کو کاله‌کی قلیشاوه‌، سه‌ری وه‌کو کوله‌که‌ی درێژکۆله‌ی پانه‌. (دیوان: ۵۵۶) چوار په‌لی وه‌کو ترۆزی چه‌میه‌یه‌، نه‌رم و باریک و بئ ده‌ماره‌ و ده‌له‌رزیت. کلکی وه‌کو گۆلی هه‌رزنه‌، کاتی غاردان سه‌ری خۆی ده‌خاته‌ ناو گه‌لی خۆی. چاوی وه‌کو ترپی هه‌تاوبردوو کز و وشکه‌. (دیوان: ۵۵۷)

۲-۴: له‌ پووی سروشت و خوو و ژیرییه‌وه‌:

له‌ هه‌ر چوار شیعره‌که‌دا ئه‌م سیفه‌تانه‌ی ئه‌سپه‌کان زۆرتر دووباره‌بوونه‌ته‌وه‌: (زۆرخۆر و ته‌نبه‌ل، ترسنۆک، عیناد، شه‌رانگیز، چاوبرسی).

- ئه‌سپی (حه‌مه‌ی ئه‌حه‌مه‌د): ئه‌سپێکی توورپه‌ و هار و شه‌پانگیز و ترسنۆکه، (ئه‌وه‌نده ترسنۆکه گوپی له خشه‌یه‌ک بپی جووته له کلکی خۆی ده‌دات). (دیوان: ۲۹) عیناده و حه‌ز به سوار ناکات، ئه‌مه له چهند دیرێکدا به شیوه‌ی جیاواز دووباره‌ی کردۆته‌وه:

((ده‌ست ده‌به‌م زینی بکه‌م، چونکه له سواری عاجزه
بۆ له‌قه خۆی خۆش ده‌کات و مۆر ده‌بی لیم لابه‌لا)) (دیوان: ۳۰)
هه‌روه‌ها له‌م دیرپه‌شدا:

((گه‌ر له لای دابه‌زم، باز نییه‌تم بئ سواری بم
ئاوزه‌نگی نادا، له ده‌ورم دیته خول وه‌ک ئاشی با)) (دیوان: ۳۱)
له دیرپکی تر قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق تیکه‌ه‌لکیش ده‌کات و ده‌لێت: هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی من سواری نه‌بم، له‌ناکاو پپی خۆی له درزی زه‌وی گیر ده‌کات تا سه‌رسم بدات و بکه‌وێت و منیش بکه‌وێنێت، ((وه‌ک که‌ری دیز فه‌وتی خۆی و ره‌نجشی خپوی ده‌وێت)). (دیوان: ۳۲) له دیرپکی تریش ئیدیه‌می (گای بارنه‌به‌ر) به‌کار دینێت بۆ وه‌سف عینادی ئه‌سه‌په‌که:

((گوايه ئیظهاری غورووری خۆی ده‌کا، دیم زینی که‌م
هه‌له‌ده‌توو پین، وه‌کو گای بارنه‌به‌ر خۆی شیت ده‌کا)). (دیوان: ۳۳)
بۆ خواردن ئارام و له‌سه‌رخۆیه، به‌لام ته‌نبه‌ل و عیناده:

((کاو و جوی گه‌ر بینه‌م پین، وه‌ک که‌ر ده‌لووشکی و هی‌دییه
گه‌ر له‌غاوی بۆ به‌رم، بۆ جووته پاشووم تئ ده‌کا)) (دیوان: ۳۱)

له دیرپ دوا‌ی ئه‌ویش: (کاتی ئالیک پیدان و به‌ره‌و ماله‌وه پۆیشتن، به‌ نه‌رمی و له‌سه‌رخۆ غار ده‌کات، که‌چی بۆ کاری خیرا و پپو‌یست له‌شی سسته و داوه‌شاوه) (دیوان: ۳۲)

له دیرپه‌کانی کۆتایی ئه‌سه‌په‌که بئ به‌ها ده‌کات: (ئهم ئه‌سه‌په ئه‌وه‌نده بئ سووده، ئه‌گه‌ر بیفرۆشیت، مه‌گه‌ر دۆم بیکرپیت، ئه‌ویش ته‌نیا له‌به‌ر کلک و یالی، که‌ بنی هی‌له‌کی لیدرووست ده‌که‌ن). (دیوان: ۳۳)، له دیرپ دوا‌ی ئه‌ویش نرخیکی که‌م، ئه‌ویش ته‌نیا بۆ (نال و کلک و چه‌رم)ی داده‌نیت، وه‌ک خۆی ده‌لێت: ((نرخ بۆزه‌ی که‌م به‌ها)) (دیوان: ۳۴)

- ئه‌سه‌په‌که‌ی خۆشی وا وه‌سف کردووه: خووی وه‌کو که‌ره و زۆرخۆره وه‌کو فیل. (دیوان: ۳۵)
له دیرپکی تر دا دوو سیفه‌تی دژی پیکه‌وه کۆکردۆته‌وه، یه‌کیکیان جه‌سته‌یی و ئه‌وی تر خوو، که

مه به ستنى پيشاندانى خووه كه يه: ((زگى قاميش و خورش خهرمانى كا)) (ديوان: ۳۷)، واته زگى وهك قاميش بارىكه، كه چى خواردنى خهرمانى كايه كه؛ دركه يه له زۆرخۆرى.

له باره ي تهنبه لى ئه سپه كه وه ده لىت: (ئه گهر رىگايه ك (۱۰) پى بىت، ده لىت: نايگه مى و زۆر دووره.) (ديوان: ۳۷) له م دىره دا ئه سپه كه راسته وخۆ خۆى قسه دهكات و سيفه تى مروقى دراوه تى. ئه سپه كه ي هه م زۆرخۆره و هه م تهنبه ل:

((من گياهم له كه فايه و عه زه زين
روو ده كاته من و له و جووته ده دا)) (ديوان: ۳۷)

له چه ند دىرپىكى تريشدا ئه و دوو سيفه ته ي دووباره كردۆته وه: ته نيا به خواردن دلخۆش ده بىت: ((ناشنى بۆزه مه گهر بۆ گزه)) (ديوان: ۳۸)، كادانيك به سه عاتىك ده خوات، به لام ناتوانىت فهرسه خىك (نزىكه ي سى ميله) بروت:

((ساعه تى، لۆده يى كا سه هله بخوا
فهرسه خى، صاحىبى خۆى سه عبه بيا)) (ديوان: ۳۸)

بۆ شوپىنىكى پىويست، به كوته كيش ناروات، كه چى به سه ماوه به ره و پووش و كا دىت: ((بۆ ره يى لازمه، ناچى به كوته ك
پووبه رووى پووش و گيا دى به سه ما)) (ديوان: ۳۸)

- له وه سفى ئه سپى (حسنى رانك سوور) (ديوان: ۱۰۰۲) هه ندىك له وه سفه كان سروشتى خراپى ئه سپه كه ن: (ناته واو، پامنه كراو، چاوبرسى، شه پانى، به دكردار، تهنبه ل، سهركهش، پابردوو خراپ). له دىرپى شه شه مه وه باسى ماينىكيش دهكات، كه ترسنۆكه.

- له داشۆرىنى ئه سپه كه ي خاله عه زىزدا، ده لىت: (("حاشا لله" نه تۆبه مهركى تۆ
نه سهگ ئه ندامن و نه سك ئاسان)) (ديوان: ۵۵۴)

حاشا تۆ له سهگ ناچىت، ته نانه ت گورگيش نىت، چونكه (تۆبه ي گورگ مهركه)، به لام تۆ به مهركيش تۆبه ناكه يت، وهك سهگيش به خواردنىكى كه م تىر نابىت، واته سيفه ت و خوه باشه كانى سهگى نيه، وهك وه فا و قه ناعه ت، كه واته سپله يه و قانيع نيه .

۵. ته‌وه‌ری سییه‌م: لایه‌نی سیکیسی (مرۆڤ و ئازهل):

باسکردنی بابته‌ی سیکیسی له‌ناو شیعردا، په‌یوه‌ندی به‌ که‌بتی سیکیسییه‌وه هه‌یه، که قوتابخانه‌ی ده‌روونشیکاری گرنکی پێداوه، (فرۆید) پێی وایه به‌ره‌مه ئه‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کان له‌م که‌بته ده‌روونییه‌وه هه‌لده‌قوڵێن؛ (به‌ره‌می داهێنان ده‌رکه‌وته و تێرکردنی په‌مزی بۆ ئاره‌زوو و خه‌یاله‌ ناھۆشه‌کیه‌کان) (لیندوار، ۱۹۹۶، ۴۰).

(سالم) له‌ به‌شیکی شیعره داشۆرینه‌کانیدا به‌ ئاشکرا و به‌ چهند شیوه‌یه‌ک بابته‌ی

سیکیسی باسکردوه:

۱-۵: باسکردنی ئه‌ندامی زاوژی و شاراوه:

له‌ ناو نه‌ریت و عه‌قلیه‌تی پۆژه‌ه‌لاتی و له‌ شیعره‌ی داشۆرینه‌شدا، ئه‌گه‌ر شاعیریکی وه‌سف‌ی گه‌وره‌یی ئه‌ندامی ئێرینه و هێزی سیکیسی خۆی بکات شانازی و هێزه، به‌پێچه‌وانه‌وه وه‌سف‌ی گه‌وره‌یی ئه‌ندامی که‌سیکی تر شیواو نییه و له‌نگیه و ده‌بیته‌ شانازی و هێزه بۆ وه‌سف‌کراوه‌که، به‌لام به‌ پێی شیوازی وه‌سف‌کردنه‌که بابته‌که ده‌گۆرێت و ده‌بیته‌ داشۆرین و سووککردنی ئه‌و که‌سه، له‌م دۆخانه‌ی خواره‌وه‌دا:

۱- زێده‌پۆیی له‌ وه‌سف‌ی گه‌وره‌یی ئه‌ندامه‌که، وێنه‌یه‌کی شیواو و کاریکاتیری ئه‌و که‌سه درووست ده‌کات و نابێته‌ خالی به‌هێزی بۆی، له‌ کاتیکیدا خۆی شانازی پێوه‌ده‌کات، که‌سی هێرش به‌ریش ئامانجی که‌مکردنه‌وه و سووکایه‌تی و که‌مکردنه‌وه‌ی شکۆی به‌رانبه‌ره، له‌به‌رئه‌وه یان خالی لاوازی به‌رانبه‌ر دیاری ده‌کات، یان ئه‌و خاله‌ دیاری ده‌کات، که‌ دژه‌که‌ی به‌ خالی به‌هێزی خۆیی داده‌نێت.

۲- ئه‌گه‌ر له‌ناو شیعره‌که‌دا له‌ به‌رانبه‌ر باسکردنی ئه‌م سیفه‌ته‌ی دژه‌که‌ی، وه‌ک لاسه‌نگکردنی تای ته‌رازوو، لایه‌نی ژیری و په‌هوشتی ئه‌و که‌سه‌ی هێنایه‌ خواره‌وه و وه‌ک ئازهلێکی شه‌هوانی و جانه‌وه‌ریکی وه‌سف‌ی بکات، واته له‌ مرۆقبوونی بخت.

به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا (سالم) له‌ دێرێکیدا ئه‌وه‌نده ورد وه‌سف‌ی ئه‌ندامی ئێرینه‌ی (ده‌رویش) ده‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ چاوی خۆی بینیبێتی و ده‌لێت: ((وه‌ک گونت شووتیم له‌ بوستانا نه‌دی ئاونگ و زل)) (دیوان: ۳۰۱)، که‌ ده‌لێت: وه‌ک ئه‌وم نه‌دی، واته ئه‌ندامه‌که‌ی ئه‌وی دیوه.

هه‌رچۆنیک بێت وه‌سفی وا راس‌ته‌وخۆ له‌ پ‌رووی شی‌وازی زمان و ده‌ره‌پ‌نه‌وه، بۆ شاعیر خۆی شی‌او نییه.

سالم له‌ سێ شی‌عه‌دا ئه‌ندامی نی‌رینه‌ی (ده‌رویش ئاغا)ی زۆر باس‌کردووه، به‌ تاییه‌تی له‌ شی‌عه‌ریکیان (دیوان: ۳۰۰) له‌ دی‌پ‌ری دووه‌مه‌وه تا کۆتایی، زۆربه‌ی دی‌پ‌ره‌کان وه‌سفی گه‌وره‌یی ئه‌ندامه‌که‌ی کردووه، ئه‌م که‌ره‌ستانه‌ی بۆ کێشانی وێنه‌کان له‌ هه‌ر سێ شی‌عه‌که‌دا به‌کاره‌ی‌ناوه: (تۆپ، خه‌رطووم- لمۆز، حه‌فی- ماری گه‌وره و درێژ، صدوقی جبه‌خانه، هیلکه‌ی روخ- عه‌نقا، مناره، عوج، چنار، شووتی، میل، کووله‌که، گو‌یچکه‌ فیل، میلی ئه‌حمه‌ر، مناره‌ی شاری هه‌ولێر، زورنا سه‌ر، نه‌هه‌نگ، ده‌سته‌ک، مه‌طه‌رق، عه‌موود).

له‌ وه‌سفه‌کاندا په‌نای بۆ ئه‌فسانه‌یش بر‌دووه: ئه‌ندامی نی‌رینه‌ی ده‌رویش ده‌بیته‌ په‌یژه‌ بۆ ئه‌و دی‌واره‌ی ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدۆنی به‌ ده‌وری (یاجووج و مه‌ئجووج) در‌ووستیکرد. (دیوان: ۳۲۸) له‌ نموونه‌یه‌کی تر‌دا به‌ پێچه‌وانه‌وه، وه‌سفی بچووک‌ی ئه‌ندامی زاو‌زبێ دژه‌که‌ی کردووه: ((خایه‌یی گزگلییه و نه‌وسی به‌روو)) (دیوان: ۱۱۷)، واته‌ هیلکه‌ گونی وه‌کو به‌ری دار مازوو بچووک و پووجه، ئه‌ندامی نی‌رینه‌ی وه‌کو به‌روو بچووک.

- له‌ داشۆرینی (ئه‌حمه‌د ئا‌غای به‌رده‌لکه‌ن) (دیوان: ۴۸۱) ئه‌ندامی خۆی داریکی سه‌رتیژکراوه، له‌ داری گۆیژه‌ در‌ووستکراوه، که‌ داریکی په‌قه. به‌لام کونی پشته‌وه‌ی به‌رده‌لکه‌ن (مالی تاریک و جه‌وال و چالی په‌ش و گه‌رماوه). هه‌روه‌ها وێنه‌ی پشته‌وه‌ی (وه‌ستا سماییلی) به‌ ئه‌شکه‌وت چوواندووه: ((کونی پشته‌ی وه‌کو ئه‌شکه‌وته مه‌لا)) (دیوان: ۱۱۷)

- له‌ داشۆرینی (په‌شه‌دا) (دیوان: ۲۳۷)، بۆ ئه‌ندامی نی‌رینه‌ی، ئه‌مانه‌ی به‌کاره‌ی‌ناوه: (شکه‌می که‌ر، په‌شه‌په‌ش، مه‌طه‌رق، مه‌ششاک)، به‌م شی‌وانه‌ ناوی پشته‌وه‌ی (په‌شه‌ی بر‌دووه: (په‌ش، چالی په‌ش، دیده‌ی په‌س، واته‌ چاوی دواوه، مابعد).

به‌پێی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سالم تیایدا ژیاوه، ئافه‌رت نه‌گه‌یشته‌تۆته ئه‌و ئاس‌ته کۆمه‌لایه‌تییه‌ی وه‌ک که‌سایه‌تی دیار و ناسراو پۆلی هه‌بیته‌ و (سالم) له‌ ژبانی پ‌رۆژانه‌یدا رووبه‌روویان بووینته‌وه، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه (سالم) پابه‌ندی ره‌وشی کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری بووه و باسی نامووسی که‌سی نه‌کردووه؛ له‌به‌ر ئه‌وه ئافه‌رت له‌ شی‌عه‌ر داشۆرینه‌کانی (سالم) دا وه‌ک کاره‌کته‌ریکی لاوه‌کی ده‌رکه‌وتوووه و نه‌بووه‌ته ئامانج، زۆر به‌ که‌می وه‌سفی کردووه، ئه‌ویش وه‌ک ته‌واوکه‌ری ئه‌و وێنه‌یه‌ی بۆ

پیاوه‌که‌ی کێشاوه. له دوو شیعردا ئه‌ندامی پێشی به (ده‌ربه‌ند) (دیوان: ۹۰۶) و (ئه‌شکه‌وت) (دیوان: ۹۲۹)، ئه‌ندامی پاشه‌وه‌ی به (قه‌یسه‌ری) چوواندوو. (دیوان: ۳۲۹).

له شیعیری جاهیلی عه‌ره‌بی و قۇناغه‌کانی دواتریش، باسکردنی ئافره‌ت (دایک و خوشک و ژن و کچ) وه‌ک شه‌ره‌فی که‌سی داشۆراو، بابه‌تێکی گرنگی شیعیری داشۆرین بووه (الدهان، ۱۹۸۲، ۱۲)، به‌لام ئه‌م بابه‌ته‌ له شیعیره‌ داشۆرینه‌کانی سالما نایینرێت؛ نه‌ک ته‌نیا لای ئه‌م، به‌لکو له‌لای هه‌موو شاعیرانی کلاسیکی کوردی ئه‌م بابه‌ته‌ ده‌ستی بۆ نه‌براو، شاعیریش په‌وشتی کۆمه‌له‌که‌ی خۆی ده‌نوێنێت.

۲-۵: پرۆسه‌ی سی‌کسی: چه‌ند جو‌ریکی سی‌کس له شیعیره‌کاندا هه‌ن:

۱-۲-۵: سی‌کسی (نێر-م):

زه‌ماوه‌ندی ده‌رویش ئاغا (دیوان: ۹۰۲-۹۰۷)؛ شیعریکی (۲۰) دێرییه، نیوه‌ی دووه‌می باسی سی‌کسه، بیرکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لی پیاوسالاری تیايدا زاله، وه‌سفی پرۆسه‌که‌ رۆمانسیانه نییه و تاک لایه‌نه‌یه و لایه‌نی دووهم (ژن) فه‌رامۆشکراوه. به‌شێوه‌یه‌کی بێ ئارامی و توندوتیژ وێنه‌ی سی‌کسیکی ئاژه‌لیانه‌ی کێشاوه. وه‌ک له‌م ده‌سته‌واژه و وێنانه‌دا ده‌رده‌که‌وێت: (ته‌قه‌لی ده‌ریی‌که‌ی درپاند)، (وه‌کو شێری درنده و له‌نده‌ه‌وور به‌هێزه‌وه ئه‌ندامی بووکی وه‌ک جلی لۆکه دادری)، (نیو ده‌قیقه‌ی پێ نه‌چوو)، هه‌روه‌ها پێشاندانی هێزی سی‌کسیی زاولا و شکست و به‌زینی بووک، وه‌ک :

(چوواندنی زاولا به‌ دیو ئه‌رده‌لان)، (بووک نیوه‌گیان بوو، جه‌رگی بووکی بری)، له‌ دوا دێری شیعیره‌که، وه‌ک وه‌سفی پاشماوه‌ی ناو مه‌یدانی شه‌ر، وه‌سفی کۆتایی پرۆسه‌که‌ ده‌کات: (زاولا مه‌ست و بووک بێ هۆش و به‌ربووک کێشاویه‌تی به‌خۆیدا و رایکردوو!)

له شیعریکی تری بۆ (ده‌رویش ئاغا)، له‌ باسی کاری سی‌کسیدا، زێده‌پۆیی له‌ وێنه‌کاندا ده‌کات: (ماکه‌ر به‌رگه‌ی ناگرێت) (دیوان: ۳۲۹). له‌گه‌ڵ هه‌ر ئافره‌تێک سی‌کس بکات پاشی ده‌بیته قه‌یسه‌ری و پێشی ده‌بیته ئه‌شکه‌وت:

((ده‌بیته قه‌یسه‌ری په‌س، به‌ر به‌ ئه‌شکه‌وت

ئه‌گه‌ر ئاغا بکا کاری په‌س و به‌ر)) (دیوان: ۳۲۹)

له‌ دێرپێکی ترده‌ ده‌رویشی به‌ که‌ر و هاوسه‌ری به‌ مێشوه‌له‌ چوواندوه‌: ((وتی: مێشوه‌له‌ که‌ی ده‌گرێ به‌ری که‌ر)) (دیوان: ۳۲۹). له‌وانه‌شه‌ (گپ) بێت، چونکه‌ گر مێشوه‌له‌ ده‌سووتینیت و نه‌مه‌ زیاتر ده‌گونجیت، له‌ پێنوووسی کۆنیشدا (که‌ر و گپ) وه‌ک یه‌ک نووسراون.

- وه‌سف‌ی شه‌وی بوک و زاوا (دیوان: ۷۰۷-۷۰۸)، ئه‌مانه‌ وێنه‌ و وه‌سف‌ه‌ سێکسییه‌کانی ناو شیع‌ره‌که‌ن: دێرپ‌ی (۱): هه‌ردوو کاری (دان) و (کردن) ئاماژه‌ن بۆ کاری سێکسی، دان بۆ مێ و کردن بۆ نێر. دێرپ‌ی (۲): قاچ و پوو‌زی بووک وه‌کو ته‌وقیکی بلووری ده‌چیته‌ سه‌ر شان وم‌لی زاوا. دێرپ‌ی (۴): به‌ربوو‌ک ده‌سته‌خوشکی دایکی بووکه‌ و راستیم پێ نالیت، ده‌بێت له‌ زاوا خۆی به‌رسم: بووکه‌که‌ کچ بوو یان ژن؟ دێرپ‌ی (۵): خه‌زووری بووکه‌که‌ وه‌کو حوشت‌ر له‌به‌رده‌م به‌چه‌که‌ی خۆی سه‌ما ده‌کات، واته‌ زاوا‌یش به‌چه‌ حوشت‌ره‌، به‌لام خه‌سووی زاوا له‌ داخی ئه‌وه‌ی کچه‌که‌ی شوو ده‌کات، دلی ته‌نگه‌. ئه‌م هه‌سته‌ له‌ بیر ته‌سکی کۆمه‌لایه‌تیدا هه‌بووه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی کچه‌که‌یان ئه‌تک بکری‌ت و کاری خراپی له‌گه‌ڵ بکری‌ت، هه‌رچه‌نده‌ پرۆسه‌که‌ به‌ ره‌زامه‌ندی هه‌موو لایه‌که‌ و به‌پێی یاسای ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی ده‌کری‌ت، به‌لام له‌ ناوه‌شه‌کی گشتیدا یاساکان نامینن. له‌ رووبه‌کی تره‌وه‌ له‌ روانگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دواکه‌وتوودا، کاری سێکسی نیوان ژن و مێرد، چێژیکی هاوبه‌ش و پێوستیه‌کی هاوبه‌شی دوو لایه‌نه‌ نییه‌، ته‌نیا نێر چێژ وه‌رگر و سه‌رکه‌وتوو‌ی پرۆسه‌که‌یه‌. دێرپ‌ی (۷): به‌پێی نه‌ریت دایکی زاوا له‌ناو خه‌لکدا شانازی به‌ پیاوه‌تی کوره‌که‌یه‌وه‌ ده‌کات؛ به‌لام: بۆچی ده‌نگی بانگه‌وازی دایکی زاوا نایه‌ت؟! ناخۆ زاوا بێ که‌لک بووه‌ و هه‌یچی پێنه‌کراوه‌، یان بووک کچ نه‌بووه‌؟!

۲-۲-۵: سێکسی هاو‌ره‌گه‌زی (نێر-نێر):

نێرپا‌زی لادانیکی سێکسی و ره‌ه‌شتیه‌، به‌لام له‌ شیع‌ری داشۆریندا ئامرا‌زیکی ئایدۆلۆژی و کۆمه‌لایه‌تی بووه‌ بۆ دامالینی سیفه‌تی پیاوه‌تی له‌ نه‌یاره‌که‌ و لێسه‌ندنه‌وه‌ی پێگه‌که‌ی به‌کاره‌ێنراوه‌، واته‌ شاعیره‌که‌ باسی بابه‌تیکی راسته‌قینه‌ی نه‌کردوو‌ه‌ و ته‌نیا وه‌ک شێوا‌زیکی زمان‌ی و هونه‌ری بۆ سووکایه‌تی به‌ دژه‌که‌ی به‌کاری هێناوه‌.

داشۆرینی (به‌رده‌ه‌لکه‌ن) (دیوان: ۴۸۱) له‌م جو‌ره‌ سێکسه‌ی تێدا‌یه‌؛ به‌لام ناراسته‌وخۆیه‌ و به‌شێوا‌زی توانجپۆشی ده‌ریب‌پوه‌، له‌ واتای ئاشک‌رادا باسی هه‌جوو‌کردنی به‌رانبه‌ر ده‌کات نه‌ک

سێکس. جگه‌له‌وه ته‌نیا له چوارچێوه‌ی وته‌یه‌کی هه‌ره‌شه‌ئامیزدایه و کاتی داها‌تو‌و‌یش به‌کارها‌تو‌وه، واته پرۆسه‌که نه‌کراوه و خه‌یالییه و راسته‌قینه نییه.

۳-۲-۵: سێکسی (مرو‌ف-ئاژه‌ل/ ئاژه‌ل-ئاژه‌ل):

په‌یوه‌ندی سێکسی مرو‌ف له‌گه‌ل ئاژه‌لدا (زوفیلیا = Zoophilia)، یان (بیستیا‌لیتی = Bestiality)، له‌ ده‌رووناسیدا ئه‌م دیارده‌یه به‌ لادانی سێکسی پۆلێن کراوه، تو‌یژینه‌وه‌کان ده‌ریان خستووه، که ئه‌م لادانه په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تینی هه‌یه له‌گه‌ل (به‌رکه‌وتنی زه‌بری ده‌روونی له‌ قو‌ناغی مندالی و لاوازی له‌ په‌یوه‌ندییه جۆراو‌جۆره‌کاندا و پشتگو‌ی‌خستنی سۆزداری و نه‌بوونی توانای گونجان له‌ په‌فتاری سێکسیدا) (Srivastav et al., 2026, p. 18)، ئه‌و که‌سه‌ی تو‌وشی ئه‌م لادانه ده‌بی‌ت، له‌وانه‌یه له‌ قو‌ناغیک له‌ قو‌ناغه‌کانی گه‌شه‌کردنیدا تو‌وشی زه‌بری‌ک بووبی‌ت، یان نه‌یتوانیوه په‌یوه‌ندییه‌کی سێکسی سرووشتی درووست بکات، له‌به‌رئه‌وه په‌یوه‌ندی سێکسی له‌گه‌ل ئاژه‌لدا درووست ده‌کات.

له‌ داشۆرینی (خاله‌ عه‌زیز)دا ئه‌م جۆره سێکسه‌ی تی‌دایه؛ له‌ دێره‌کاندا ئه‌م وێنا‌ه‌ی کیشاوه (دیوان: ۱۴-۱۵): دێری (۱): دیله‌ سه‌گیک ده‌به‌خشیته‌ خالی بۆ هاو‌جییی خالی، ماینیکیش به‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی. دێری (۲): ئه‌گه‌ر ئاره‌زو‌وتان هه‌ستا، تۆ سواری دیله‌ سه‌گ و ئه‌سه‌په‌که‌شت سواری ماینه‌که‌ بی‌ت. دێری (۳): لایه‌نی ده‌نگی سێکسی هه‌رچوار‌یانی وێنه‌ کیشاوه. دێری (۴): لایه‌نی ده‌نگی و جوول‌ه‌ی سێکسی هه‌رچوار‌یانی وێنه‌ کیشاوه. دێری (۵): له‌ ئه‌نجامی ئه‌و سێکسه‌ی هه‌ر چوار‌یان، دیله‌که‌ له‌ خالیه‌وه ده‌له‌کی‌ک و ماینه‌که‌ش له‌ ئه‌سه‌په‌که‌وه حوشتی ده‌بی‌ت، که هه‌یجیان لۆجیکی نین و بۆ درووستکردنی وێنه‌ی پیکه‌نیناوی و سووکایه‌تی به‌و که‌سه هه‌لیبه‌ستووه. له‌ دێری (۶) و (۷) دا باسی له‌ر و لاوازی و په‌که‌وتنی خالی و ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌کات، به‌هۆی زۆر په‌رینه‌وه. له‌ دێری (۸): خالی سه‌رپشک ده‌کات و سێ هه‌ل‌بژارد‌ه‌ی ده‌خاته به‌رده‌م: (ئه‌سپ و ماین و دیله‌ سه‌گ)، هه‌ر کامیان بۆ کاری سێکسی هه‌ل‌بژیر‌یت هه‌ر قازانجیه‌تی.

له‌ باب‌ه‌تی سێکسی ئاژه‌لی؛ له‌ باسی ئه‌سپی (حسینی پانک سوور) (دیوان: ۱۰۰۳-۱۰۰۴) له‌ دێری (۶) هه‌و به‌ چه‌ند وه‌سفیک باسی ئه‌وه ده‌کات، که خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌سه‌په‌که‌ و ماینه‌که‌ جووت ده‌کات.

۶. ئەنجام:

- له زۆربه‌ی شیع‌ره‌کاندا که موکورتیی جه‌سته‌یی زیاتر له ژیری خراوه‌ته‌روو، له هه‌ندیک شیع‌ردا هه‌موو وێنه‌کان (یان زۆرینه‌یان) جه‌سته‌یین.
- ئەسپ خه‌م و مه‌ینه‌تییه‌کانی (سالم) ی زیاتر کردووه، له‌به‌رئه‌وه‌ بووه‌ته‌یه‌کێک له کاراکته‌ره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی شیع‌ره‌ داشۆرینه‌کانی.
- (سالم) وه‌ک شاعیرێک هه‌ستی ناسک و سۆز و به‌زه‌یی و نه‌رمی به‌رانبه‌ر ئاژه‌ل نه‌بووه، زۆر لێیان بێزار بووه و له هه‌ندیک شوێندا ئاماژه‌ی به توندوتیژی و لێدانیش کردووه.
- به‌ زێده‌پۆیی کردن له وه‌سف‌ی گه‌وره‌یی ئەندامی نێرینه‌ی دژه‌که‌ی، وێنه‌یه‌کی شیواو و کاریکاتیری ئه‌و که‌سه‌ی درووست کردووه و بووه‌ته‌ خالی لاواز بۆ دژه‌که‌ی و وه‌ک ئاژه‌لێکی شه‌هوانی وێنه‌ی کێشاوه.
- ئافه‌رت له شیع‌ره‌ داشۆرینه‌کانی (سالم) دا وه‌ک کاره‌کته‌ریکی لاوه‌کی ده‌رکه‌وتوووه و نه‌بووه‌ته ئامانج، له‌به‌ر ئه‌وه‌ زۆر به‌ که‌می وه‌سف‌ی کردووه، ئه‌ویش وه‌ک ته‌واوکه‌ری ئه‌و وێنه‌ سی‌کسییه‌ی بۆ پیاوه‌که‌ی کێشاوه.
- وه‌سف‌ی پرۆسه‌ی سی‌کسی له‌ناو شیع‌ره‌کاندا، بیرکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لی پیاوسالاری تیایدا زاله‌، وه‌سف‌یکی پۆمانسییانه‌ نییه و تاک لایه‌نه‌یه و لایه‌نی دووهم (ژن) فه‌رامۆشکراوه. به‌ شیوه‌یه‌کی بێ ئارامی و توندوتیژ وێنه‌ی سی‌کسیکی ئاژه‌لپانه‌ کێشراوه.
- سی‌کسی هاو‌په‌گه‌زی له شیع‌ری سالمدا، ته‌نیا له چوارچێوه‌ی هه‌ره‌شه و جێنۆدا به‌کارهاتوووه و پرۆسه‌یه‌کی خه‌یالییه و راسته‌قینه‌ نییه.
- سی‌کسی (مرو‌ف-ئاژه‌ل/ ئاژه‌ل-ئاژه‌ل) له شیع‌ره‌ داشۆرینه‌کانی سالمدا، ته‌نیا بۆ مه‌به‌ستی سووکایه‌تی به‌ که‌سیک به‌کاریه‌ێناوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- به‌ کوردی:

- سالم، (۲۰۱۵)، دیوانی سالم، به‌رگی یه‌که‌م، ساگر‌دنه‌وه و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپیس، فاتیح عه‌بدولکه‌ریم و محهمه‌دی مه‌لاکه‌ریم، سلیمانی، بنکه‌ی ژین.
- سالم، (۲۰۱۵)، دیوانی سالم، به‌رگی دووهم، ساگر‌دنه‌وه و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپیس، فاتیح عه‌بدولکه‌ریم و محهمه‌دی مه‌لاکه‌ریم، سلیمانی، بنکه‌ی ژین.
- مسته‌فا، نه‌وشیروان، (۱۹۹۷)، په‌نجه‌کان یه‌کتري ئه‌شکینن، ؟، ؟.
- هه‌ژار، عبدالرحمن شرف‌کندی، (۵۱۳۸۴)، هه‌نبانه‌ بۆرینه، چ ٤، تهران، انتشارات سروش.

- به‌ عه‌ره‌بی:

- حسین، د.محمد محمد، (۱۹۴۷)، الهجاء و الهجاءون فی الجاهلیة، القاهرة، مكتبة الآداب بالجمامیز.
- الدهان، د.محمد سامی، (۱۹۸۲)، الهجاء (فنون الادب العربی - الفن الغنائي)، ط٣، القاهرة، دار المعارف.
- ضیف، شوقي، (۱۹۷۱)، فصول فی الشعر و نقده، القاهرة، دار المعارف.
- عبدالخالق، د.احمد محمد، (۲۰۱۶)، علم النفس الشخصية، ط٢، القاهرة، مكتبة الانجلو المصرية.
- العسكري، أبو هلال، (۱۴۱۹)، كتاب الصناعتین- الكتابة و الشعر، المحقق: علي محمد البجاوي و محمد أبو الفضل إبراهيم، بیروت، المكتبة العصرية.
- قدامة، ابن جعفر، (۱۹۹۷)، نقد الشعر، تحقیق: عبدالمنعم الخفاجي، بیروت، دار الكتب العلمية.
- القیروانی، أبو علی الحسن بن رشیق، (۱۹۸۱)، العمدة فی محاسن الشعر و آدابه، تحقیق: محمد محیی الدین عبد الحمید، الطبعة الخامسة، الجزء الثاني، بیروت، دار الجیل.
- لینداور، مارتین، (۱۹۹۶)، الدراسة النفسية للادب، ط٢، ت: دشاكر عبدالحمید، القاهرة، آفاق الترجمة.

- به‌ نینگلیزی:

- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (2003). *Personality in Adulthood: A Five-Factor Theory Perspective* (2nd ed.). Guilford Press.
- Feldman, G., Lian, H., Kosinski, M., & Stillwell, D. (2017). Frankly, we do give a damn: The relationship between profanity and honesty. *Social Psychological and Personality Science*, 8(7), 816–826. doi.org
- Jay, T., & Janschewitz, K. (2008). The pragmatics of swearing. *Journal of Politeness Research*, 4(2), 267–288. doi.org
- Srivastav, Y., Verma, S., Tiwari, V., Mishra, S. D., Katiyar, M., Singh, S., & Sirbaiya, A. K. (2026). Digital interventions for zoophilia (paraphilic, bestiality) disorders: Evaluating the efficacy of AI-driven cognitive behavioral therapy in mitigating zoophilic chemical impulses. *IJPCAT*, 2(3), 14–28. doi.org

- Stapleton, K., Fägersten, K. B., Stephens, R., & Loveday, C. (2022). The power of swearing: What we know and what we don't. *Lingua*, 277, Article 103406. <https://doi.org/10.1016/j.lingua.2022.103406>
- Stephens, R., Atkins, J., & Kingston, A. (2009). Swearing as a response to pain. *NeuroReport*, 20(12), 1056–1060. doi.org

The Image of the Lampooned in Salim's Invective Poetry

Jabbar Ahmed Hussein

Department of Kurdish, college of languages, Salahaddin University - Erbil,
Kurdistan Region, Iraq

Email: Jabbar.Hussein@su.edu.krd

Abstract:

In lampoon and invective poetry, the poet highlights the shortcomings, flaws, and personal weaknesses of the target, who can be an individual, a group, a tribe, or a nation. This target is not necessarily human; sometimes, living creatures and inanimate objects also become the poet's focus, as seen in Salim's personal lampoons, where he directed his attacks and insults toward animals alongside humans. The significance of this study lies in the complete absence of specialized research on Salim's invective poetry, aiming to identify the satirized targets and the characteristics of their imagery within the text. Consequently, the objective of this research is to distinguish the features of these lampooned images, precisely determining the physical, intellectual, and moral traits of the targets. To achieve this, the study employs the analytical method in its detailed textual analysis, which critically adopts a hybrid textual and eclectic approach that occasionally considers the poet's biography and Kurdish society. Ultimately, the most significant finding reveals that Salim targeted animals in addition to humans, predominantly emphasizing the physical aspects of the targets, within which sexual themes occupied a vast scope.

Keywords: *Salim, Lampoon, Invective, Satirized Target, Sexual Imagery.*

صورة المهجور في شعر الهجاء عند (سالم)

الملخص:

يُبرز الشاعر في شعر الهجاء المقذع واللاذع العيوب والمساوئ ونقاط الضعف الشخصية لدى المهجو، وهو الهدف الذي يمكن أن يكون شخصاً، أو مجموعة أشخاص، أو عشيرة، أو أمة، ولا يُشترط أن يكون بشرياً فحسب، بل يصبح الكائن الحي والجماد أحياناً هدفاً للشاعر؛ وفي قصائد الهجاء الشخصي لدى (سالم) والتي تضمنت أحياناً الإساءة والشتائم- لم يكن الإنسان هو الهدف الوحيد، بل جعل من الحيوان أيضاً هدفاً لهجمات. وتكمن أهمية هذا البحث في عدم وجود أي دراسة متخصصة تناولت قصائد الهجاء لدى (سالم)، حيث تحاول الدراسة تحديد الأهداف المهجوة وملامح صورتها داخل القصائد، ويهدف البحث إلى فرز ملامح صورة المهجورين وتحديد خصائصهم الجسدية والعقلية والأخلاقية بدقة. واعتمدت الدراسة على المنهج التحليلي في التحليل الدقيق للقصائد، وهو ما يندرج نقدياً ضمن إطار المنهج النصي والتكاملي الذي يلتفت سياقياً بشكل محدود- إلى حياة الشاعر والمجتمع الكردي، حيث أظهرت أهم نتائج البحث أن (سالم) لم يكتفِ بهجاء الإنسان بل هجا الحيوان أيضاً، مع التركيز بشكل أكبر على الجانب الجسدي للمهجورين، والذي احتل فيه الجانب الجنسي مساحة واسعة.

الكلمات المفتاحية: سالم، الهجاء، الشتائم (القدح)، المهجو، الصورة الجنسية.